

Sygn. akt I C upr 280/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Sepioł

Protokolant: st. sekr. sądowy Lucyna Szereby

po rozpoznaniu 4 maja 2017 r. w J.

sprawy z powództwa(...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.
przeciwko M. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

oddala żądanie powoda o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. Sygn. akt I Cupr 280/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 maja 2017 r.

(...) z dnia 25 stycznia 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się od pozwanej M. K. zapłaty kwoty 422,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie powód podał, iż dochodzona kwota stanowi niespłaconą należność z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 14 listopada 2012 r. zawartej przez pozwaną z (...), którą powód nabył w drodze umowy o przelew wierzytelności w dniu 31 marca 2016 r. Kwota ta obejmuje należność główną w wysokości 400 zł oraz skapitalizowane odsetki naliczone za okres od dnia następnego po dniu cesji, tj. od 1 kwietnia 2016 r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w wysokości 22,78 zł (k. 3-4 i 19).

Pozwana M. K. wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na uiszczenie w dniu 3 kwietnia 2017 r. na rzecz powoda całości dochodzonej pozwem kwoty. Jednocześnie przyznała, iż zawierała umowę pożyczki z parabankiem, chociaż nie pamięta z jakim (k. 27-27v.).

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Na mocy umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 31 marca 2016 r. zawartej z (...), (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył wierzytelności pieniężne pochodzące z umów kredytowych pierwotnie zawartych z dłużnikami przez (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. (poprzednio (...) Sp. z o.o.) w okresie od marca 2008 r. do października 2013 r. , następnie przeniesione na zbywcę, ujęte w Wykazie Wierzytelności, stanowiącym Załącznik nr 5 do umowy. Wierzytelność wobec pozwanej M. K., wynikająca z umowy nr (...) z dnia 14 listopada 2012 r., opiewająca na kwotę 400 zł tytułem kapitału oraz 131 zł

tytułem kosztów została ujęta w wyciągu z elektronicznego załącznika umowy cesji (dowód : odpis umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 31 marca 2016 r. k. 9-12, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13).

W dniu 23 stycznia 2017 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) stwierdzający, iż w dniu 31 marca 2016 r. nabył od (...) wierzytelność wobec M. K. wynikającą z umowy pożyczki nr (...) i obejmującą należność główną w kwocie 400 zł oraz odsetki w kwocie 22,78 zł (dowód : wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) z dnia 23 stycznia 2017 r. k. 8).

Pismem z dnia 22 grudnia 2016 r. działający w imieniu powoda – (...) S.A. – zwrócił się do pozwanej z przypomnieniem o istnieniu długu i zachęcając dłużniczkę do ustalenia dogodnych warunków spłaty zadłużenia oraz z jednoczesnym wskazaniem rachunku bankowego, na który należy dokonać wpłaty (dowód : kopia pisma z dnia 22 grudnia 2016 r. k. 14).

W dniu 3 kwietnia 2017 r. M. K. wpłaciła na wskazany w piśmie z dnia 22 grudnia 2016 r. rachunek bankowy powoda nr (...) kwotę 430 zł tytułem zadłużenia wynikającego z zwartej umowy pożyczki, objętej wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...). (dowód : potwierdzenie wpłaty k. 26, kopia pisma z dnia 22 grudnia 2016 r. k. 14).

Ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł na niekwestionowanych przez strony dokumentach przedłożonych zarówno formie poświadczonych, jak i niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kopii.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem sprawa nie budziła wątpliwości. (k. 27v.).

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z powołanego przepisu wynika, że obowiązkowi pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie.

Pozwana M. K. obowiązek ten spełniła, albowiem w dniu 3 kwietnia 2017 r. wpłaciła na rachunek powoda kwotę 430 zł, co udowodniła w sposób niebudzący wątpliwości, przedkładając dowód wpłaty na kwotę 430 zł (k. 26). Kwota ta w całości pokrywa zadłużenie pozwanej wobec powoda wynikające z przedmiotowego powództwa zarówno w zakresie należności głównej określonej na kwotę 422,78 zł, jak i odsetek ustawowych za opóźnienie, których powód domagał się od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k. 2v.), tj. kwoty 5,59 zł naliczonej za okres od dnia 25 stycznia 2017 r. do dnia 3 kwietnia 2017 r.

Powód w żaden sposób nie odniósł się do dokonanej wpłaty.

Skoro pozwana dochodzoną pozwem kwotę wpłaciła i uczyniła to zgodnie z jego treścią tytułem całości wymagalnego zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 14 listopada 2012 r., to żądanie objęte pozwem należało uznać za bezzasadne i powództwo w całości oddalić, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

W ocenie Sądu Rejonowego nie ma tu zastosowania postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1984 r. IV CZ 196/84 (Legalis Nr 24450), w którym tenże Sąd stwierdził, iż za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w trakcie procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa. Orzeczenie to wydał Sąd Najwyższy w odmiennym stanie faktycznym, tj. w sytuacji, gdy powództwo w związku z zaspokojeniem roszczenia w trakcie procesu zostało cofnięte, a proces umorzony. Zupełnie inna jest sytuacja, zdaniem Sądu Rejonowego, w przypadku, gdy roszczenie zostanie zaspokojone w trakcie procesu, a powód na skutek swego niedopatrzania nie wycofa powództwa, co jest jego obowiązkiem i powództwo zostanie oddalone. Za takim obowiązkiem pod rygorem

oddalenia żądania o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu przemawia również aktualna sytuacja w zakresie możliwości komunikowania się inna niż w połowie lat 80-tych (chwili wydawania w /w postanowienia przez Sąd Najwyższy). W dzisiejszych realiach powód jest w stanie zawiadomić Sąd lub uprzedzić o cofnięciu pozwu nawet w dniu rozprawy, albowiem odpowiednią wiadomość można wysłać zarówno faxem, jak i drogą elektroniczną na adres właściwego Sądu. Nie powinno to zatem powodować żadnych trudności czasowych dla powoda. Nadmienić należy, że pozwana dokonała wpłaty na rzecz powoda w dniu 3 kwietnia 2017 r., a więc na ok. miesiąc przed wydaniem wyroku. Zatem powód przy zachowaniu należytej ostrożności, czego tym bardziej można wymagać od specjalisty, jakim jest fundusz sekurytyzacyjny, z łatwością mógł wycofać w odpowiednim czasie powództwo, a tego nie uczynił. Na ostatek należy zauważyć, że w razie zaspokojenia roszczenia strona powodowa nie powinna była pomijać milczeniem kwestię wycofania pozwu, gdyż powodowało to dodatkowo konieczność angażowania się pozwanej w sprawę i narażało ją na dodatkowy stres. Nie powinno to być obojętne dla Sądu przy wydawaniu orzeczenia o kosztach procesu w takiej sytuacji.

O kosztach postępowania Sąd w punkcie II sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 kpc i wobec nieuwzględnienia powództwa, oddalił wniosek powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Sąd wziął pod uwagę, o czym wyżej wspomniano, iż powód pomimo spełnienia na jego rzecz przez pozwaną świadczenia dochodzonego pozvem miesiąc przed wyznaczonym terminem rozprawy, pozostał zupełnie bierny wobec tego faktu i nie cofnął powództwa.

ZARZĄDZENIE

I. (...)(...)

II. (...)2 tygodnie.

J., dnia 19 maja 2017 r.